

چه کسی می تواند نقشه عملیات روانی دشمن
را مهار کند؟

دانستن این نکته ضروری است که رفتن به سراغ کودکان و نوجوانان و تولید انواع محصولات فرهنگی و هنری برای اندیشه های اقتصادی رهبرانمان چقدر ضروری است. ما شعر و تصویر در خصوص اقتصاد مقاومتی برای کودکان نداریم اما جبهه دشمن دارد.

آن ها لوحه هایی دارند برای کلاس اول ابتدایی که کارآفرینی را توضیح می دهد اما لوحه هایی که در کلاس اول ابتدایی ما وجود دارد می گوید گربه آمد پایین درخت و گربه رفت بالای درخت. می خواهد مفهوم بالا و پایین را یاد بدهد که به لحاظ روانشناسی رشد در سه سالگی بچه خود به خود یاد می گیرد. آموزش و پرورش ما کجا است؟ وقتی این فضا نیست دشمن داخلی و خارجی کار می کنند. دشمن داخلی تفسیر به رای و تفسیر به رانت را دنبال می کند یعنی دو مقوله ای که ما درگیر آن ها هستیم.

ایشان می گویند تولید ملی و عده ای رانت هایی را این میان جستجو می کنند. چه کسی جلوی این سر نیزه رفتن ها را باید بگیرد؟ جز یک فهم و بصرت عمومی؟

چه کسی می تواند نقشه عملیات روانی دشمن را مهار کند؟ جز کسی که در حوزه اخلاق و اعتقاد و احکام قوی باشد و چهارمی را اضافه کنم سواد اقتصادی داشته باشد. یک سواد اقتصادی عمومی.

چرا جامعه ما سواد عمومی در بهداشت و درمان را لازم می داند و این درست است اما در حوزه اقتصادی چنین ضرورتی را احساس نمی کند؟

ما سندهای غربی ها را رصد کردیم و نقد و تحلیل کردیم. من برنامه پیش دبستانی چند ایالت آمریکا را واژه به واژه نقد کردم و خواندم. بصیرت سیاسی که کودک ۶ ساله می دهد نظام تعلیم و تربیت آمریکا دیدنی است و ما بحث ولایت فقیه را به بچه هایمان نمی گوئیم. یک فصل در دبیرستان برای آن ها می گذاریم و آن فصل هم طبق گزارش مسئول مربوطه در آموزش و پرورش بیش از ۶۰ درصد معلمان این فصل را اجرا نمی کنند و من می گویم این ۶۰ درصد خوش بینانه است و آن ۴۰ درصدی که اجرا می کنند من حداقل یک مورد دیده ام از دانش آموزان که می گویند معلم ما می آید علیه ولایت فقیه صحبت می کند.

بچه من اگر ۱۸ ساله شود و ولایت فقیه را قبول کند من باید تعجب کنم و بگویم کار خدا و ائمه اطهار است و شاید یک لقمه حالالی بوده که کودک من این گونه با آمده است و گرنه آموزش و پرورش ما این کار را نکرده است.

ما باید همه زیر نظام های پنجگانه صدا و سیما، آموزش و پرورش، خانواده، گفتمان عمومی و شبکه های اجتماعی را تصحیح کنیم منتها در کوتاه مدت، زیر نظام خانواده و شبکه های اجتماعی برای ما مهمتر هستند. سومی می شود حوزه رسانه ملی که باید برای آن فکری کرد و همین طور گفتمان عمومی.